

بررسی مدل هضمی شکمبه‌ای ماده خشک و پروتئین خام برخی مواد خوراکی با استفاده از روش کیسه های نایلونی متحرک*

اکبر قلی زاده^۱، محسن دانش مکران^۱، رضا ولی زاده^۲ و فریدون التطار شاهرودی^۲

چکیده

این آزمایش به منظور تعیین میزان ناپدید شدن ماده خشک و پروتئین خام مواد خوراکی مورد استفاده نشخوارکنندگان و تعیین بهترین مدل هضمی شکمبه‌ای آنها با استفاده از تکنیک کیسه‌های نایلونی در ۳ گوساله نر اخته دارای فیستولای شکمبه‌ای انجام شد. مواد خوراکی مورد آزمایش عبارت بودند از: دانه ذرت، دانه جو، علوفه ذرت سیلو شده، علوفه کامل خشک جو، پودر ماهی، پودر گوشت، کنجاله تخم پنبه، کنجاله سویا، سبوس گندم و یونجه. در کیسه‌های نایلونی متحرک مقدار ۱/۲ گرم نمونه خشک آسیاب شده (به ابعاد ۲ میلی متر) قرار داده شد و با دو تکرار در زمانهای صفر، ۲، ۴، ۸، ۱۲، ۲۴، ۴۸ و ۹۶ ساعت در شکمبه مورد انکوباسیون قرار گرفتند. میزان ناپدید شدن ماده خشک و پروتئین خام مواد خوراکی از طریق کاهش وزن ماده خشک و پروتئین خام تعیین شد. مقایسه آماری میزان ناپدید شدن شکمبه‌ای ماده خشک و پروتئین خام در ۳ گروه اقلام پروتئینی، مواد انرژی زا و مواد علوفه ای با استفاده از طرح کاملاً تصادفی در هر زمان انجام شد. میزان ناپدید شدن ماده خشک و پروتئین خام مواد خوراکی در زمان صفر در هر ۳ گروه از لحاظ آماری تفاوت معنی دار ($p < 0.05$) بود. میزان ناپدید شدن ماده خشک و پروتئین خام مواد خوراکی در ۹۶ ساعت انکوباسیون شکمبه‌ای در منابع پروتئینی و علوفه ای از لحاظ آماری تفاوت معنی دار ($p < 0.05$) نشان داد. ثابت نرخ ناپدید شدن ماده خشک (نسبت در ساعت) در مدل هضمی شکمبه‌ای برای دانه ذرت، دانه جو، ذرت سیلو شده، یونجه، علوفه خشک جو، پودر گوشت، پودر ماهی، سبوس گندم، کنجاله پنبه دانه و کنجاله سویا به ترتیب ۰/۰۶، ۰/۱۵، ۰/۰۴، ۰/۰۹۳، ۰/۱۵، ۰/۲۶، ۰/۱۰۰/۳۲، ۰/۰۴، ۰/۰۵۹ و میزان ماده خشک غیر قابل هضم در مدل هضمی برای دانه ذرت، دانه جو، ذرت سیلو شده، یونجه، علوفه خشک جو، پودر گوشت، پودر ماهی، سبوس گندم، کنجاله پنبه دانه و کنجاله سویا به ترتیب ۱۸۳، ۲۵، ۳۶۴، ۴۰۱/۶، ۳۴۱/۶، ۶۳۳، ۶۰۸، ۲۰۸/۳، ۴۵۰ و ۱۳۳ گرم در کیلوگرم بود. میزان ثابت نرخ ناپدید شدن پروتئین خام (نسبت در ساعت) در مدل هضمی برای دانه ذرت، دانه جو، ذرت سیلو شده، یونجه، علوفه خشک جو، پودر گوشت، پودر ماهی، سبوس گندم، کنجاله پنبه دانه و کنجاله سویا به ترتیب ۰/۰۰۲، ۰/۱۷، ۰/۰۰۴، ۰/۱۴، ۰/۱۸، ۰/۲۴، ۰/۳۵، ۰/۱۴، ۰/۶۹ و ۰/۰۲۸ و میزان پروتئین خام غیر قابل هضم در مدل هضمی برای دانه ذرت، دانه جو، ذرت سیلو شده، یونجه، علوفه خشک جو، پودر گوشت، پودر ماهی، سبوس گندم، کنجاله پنبه دانه و کنجاله سویا به ترتیب صفر، ۳۰/۰۲، صفر، ۶۹/۶، ۱۳/۲، ۲۶۶/۵، ۴۳۵، ۳۷/۹۲، ۱۰۲/۱۵ و ۶۹/۷۲ میلی‌گرم بود. از مدل هضمی شکمبه می‌توان در برآورد صحیح نیازهای میکروبی شکمبه و حیوان استفاده نمود.

واژه‌های کلیدی: پروتئین خام، شکمبه، ماده خشک، مدل هضمی.

*- تاریخ دریافت ۸۱/۳/۱۳ تاریخ پذیرش ۸۲/۳/۲۴

۱- دانشجوی دکتری علوم دامی، گروه علوم دامی دانشکده کشاورزی، دانشگاه فردوسی مشهد.

۲- دانشیار، گروه علوم دامی دانشکده کشاورزی، دانشگاه فردوسی مشهد.

مقدمه

داده‌های پروتئین خام و محتویات پروتئین خام غیر قابل تجزیه در شکمبه در سیستم‌های جدید ارزیابی غذا بطور رایج در امریکای شمالی استفاده می‌شود (۱۴، ۱۹ و ۲۵). اندازه‌گیری قابلیت هضم مواد خوراکی با استفاده از حیوان زنده منعکس کننده ارزش تغذیه‌ای صحیح کل جیره بوده ولی به زمان و زحمت فراوان نیاز دارد (۶) و قادر به ارزیابی یک خوراک یا ترکیب مواد خوراکی تشکیل دهنده یک جیره نیست (۱). روش کیسه‌های نایلونی متحرک به عنوان روش جایگزین برای تخمین مقادیر ناپدید شدن ماده خشک و پروتئین خام مواد خوراکی در شکمبه، روده و کل دستگاه گوارش استفاده می‌شود (۲۴).

تغییرات روند هضمی دارای اهمیت تغذیه‌ای می‌باشد، چون بخشی از مواد مغذی مصرف شده که توسط دام جذب می‌شود را معین می‌کند (۸ و ۱۲). مدل‌های دینا میکی هضم نه تنها سبب پیش بینی ارزش تغذیه‌ای خوراکی‌ها همراه با تغییرات جیره، جمعیت میکروبی و وضعیت‌های فیزیولوژیکی دام است بلکه باعث کشف عوامل محدود کننده فرآیند هضم نیز می‌شود (۱۲). مدل‌های مختلفی برای توصیف هضم و عبور خوراک در دستگاه گوارش نشخوار کنندگان پیشنهاد شده است (۸ و ۱۶). میزان هضم مواد خوراکی تابعی از زمان توقف آن در دستگاه گوارش است و تغییرات روند هضمی می‌تواند با تقسیم کردن غذا به بخش سریع الهضم شکمبه‌ای، بخش کند هضم و غیر قابل هضم توصیف شود. مدل‌های هضمی به علت وابسته بودن به ماهیت مواد خوراکی شامل معادلات متوالی بوده و شامل یک پراکنش خطی و منحنی از معادلات دیفرانسیلی و انتگرالی می‌باشد که بایستی برای نشان دادن نوع فرایند هضم استفاده شود (۱۲).

والدو (۲۷) برای اولین بار نظریه شکسته شدن مواد خوراکی در طول زمان را که اساس مطالعات تغییرات روند هضمی می‌باشد، مطرح کرد، وی پیشنهاد کرد که منحنی‌های هضمی از بخش‌های قابل هضم و غیر قابل هضم تشکیل شده‌اند و نتیجه‌گیری کرد که بخشی از مواد سلولزی بعد از ۷ روز در شکمبه غیر قابل هضم هستند. فرضیه وی که بعضی مواد غیر قابل هضم هستند اساس کار ویلکینز (۳۰) را طرح کرد. در مدل والدو و همکاران (۲۸) فرض شده است که باقیمانده‌های غیر قابل هضم ناپدید نمی‌شوند، در صورتیکه باقیمانده‌های قابل هضم این پتانسیل را دارا هستند که به مقدار معینی در هر زمان ناپدید شوند. مدل‌های هضمی می‌تواند شامل بخش‌های محلول، پتانسیل قابل هضم و غیر قابل هضم بوده و بر حسب اطلاعات حاصله از آزمایش کیسه‌های نایلونی و نتایج ناپدید شدن ماده خشک و پروتئین خام مواد خوراکی مدل هضمی مربوطه مشخص شده و پارامترهای سرعت و وسعت هضم تعیین شود.

هدف از این مطالعه بررسی میزان ناپدید شدن شکمبه‌ای ماده خشک و پروتئین خام مواد خوراکی شامل یونجه، دانه جو، دانه ذرت، علوفه خشک جو، ذرت سیلوشده، پودر ماهی، پودر گوشت، کنجاله سویا، سبوس گندم و کنجاله پنبه دانه با استفاده از روش کیسه‌های نایلونی متحرک در شکمبه و تعیین مناسب‌ترین مدل هضمی آنها بر مبنای مواد قابل ناپدید شدن و غیر قابل ناپدید شدن و ثابت نرخ ناپدید شدن آنها بود.

مواد و روشها

مواد خوراکی مورد آزمایش شامل علوفه خشک جو (قصیل جو)، علوفه خشک یونجه، ذرت سیلو شده، پودر ماهی، پودر گوشت، دانه جو، دانه ذرت، کنجاله سویا، کنجاله پنبه دانه و سبوس گندم بود، که برای

مواد علوفه‌ای خشک ۷ توده علوفه به طور تصادفی انتخاب و پس از مخلوط کردن آنها یک نمونه آزمایشی بدست آمد. برای ذرت سیلو شده از قسمت‌های مختلف ذرت سیلو شده نمونه برداری شد. برای مواد متراکم مقدار مساوی از ۱۰ کیسه حاوی مواد متراکم نمونه برداری و پس از مخلوط نمودن یک نمونه آزمایشی بدست آمد (۲۰۱). با استفاده از غربال با منافذ ۲ میلی مترماده خوراکی مورد آزمایش آسیاب شدند.

از ۳ گوساله نر اخته هلشتاین بامیانگین وزن (۱۱±۱۸۰ کیلوگرم) دارای فیستولای شکمبه‌ای برای تعیین میزان ناپدید شدن ماده خشک و پروتئین خام مواد خوراکی از شکمبه استفاده شد. گوساله‌ها با یک جیره مخلوط علوفه و مواد متراکم شامل ۲/۵ کیلوگرم یونجه، ۵ کیلوگرم ذرت سیلو شده، ۰/۵ کیلوگرم کاه جو و ۲/۵ کیلوگرم مواد متراکم (دانه جو، دانه ذرت، کنجاله سویا، تفاله چغندر قند، سبوس گندم، آهک، اوره، نمک، مکمل

ویتامینی و دی کلسیم فسفات به ترتیب ۸۰، ۱۷۰، ۴۸۰، ۸۰، ۱۷۰، ۲، ۴، ۳، ۱۰، ۸۰، ۱۷۰ و ۱ گرم در کیلوگرم) به صورت آزاد تغذیه شدند. درون کیسه‌های نایلونی ۱/۲ گرم از هر کدام از مواد خوراکی، شامل ۶ تکرار، در زمان‌های صفر، ۲، ۴، ۸، ۱۲، ۲۴، ۴۸ و ۹۶ ساعت قرار داده شد و سپس کیسه‌ها در داخل شکمبه انکوباسیون گردیدند و بعد از انکوباسیون کیسه‌ها با آب سرد آنقدر شستشو داده شدند که آب خروجی کاملاً صاف گردید.

میزان ماده خشک و پروتئین خام از مواد خوراکی در قبل و بعد از انکوباسیون شکمبه‌ای مطابق توصیه‌های AOAC (۷) تعیین شد. برای تعیین دیواره سلولی و دیواره سلولی منهای همی سلولز از روش گورینگ و ون سوست (۱۳) استفاده شد. میزان ناپدید شدن ماده خشک و پروتئین خام مواد خوراکی در شکمبه از طریق فرمولهای ذیل محاسبه شد:

پروتئین خام موجود در کیسه‌های نایلونی بعد از انکوباسیون شکمبه‌ای - پروتئین خام موجود در کیسه‌های نایلونی قبل از انکوباسیون شکمبه‌ای = ناپدید شدن پروتئین خام

پروتئین خام موجود در کیسه‌های نایلونی قبل از انکوباسیون شکمبه‌ای

ماده خشک موجود در کیسه‌های نایلونی بعد از انکوباسیون شکمبه‌ای - ماده خشک موجود در کیسه‌های نایلونی قبل از انکوباسیون شکمبه‌ای = ناپدید شدن ماده خشک

ماده خشک موجود در کیسه‌های نایلونی قبل از انکوباسیون شکمبه‌ای

برای تعیین میزان ناپدید شدن ماده خشک و پروتئین خام در ساعت صفر کیسه‌های نایلونی حاوی مواد خوراکی در آب سرد شستشو داده شدند (۲۴). برای بررسی میزان ناپدید شدن ماده خشک و پروتئین خام منابع پروتئینی (پودر ماهی، پودر گوشت، کنجاله پنبه دانه و کنجاله سویا)، منابع انرژی (دانه ذرت و دانه جو) و منابع علوفه‌ای (ذرت سیلو شده، علوفه خشک جو و یونجه) در ساعات مختلف انکوباسیون از طرح کاملاً تصادفی با ۶ تکرار (۲ کیسه نایلونی در ۳ گوساله نر اخته) استفاده شد. مواد خوراکی در هر کدام از منابع

خوراکی (پروتئینی، انرژی زا و علوفه‌ای) به عنوان تیمار در نظر گرفته شد. برای تعیین مدل هضمی شکمبه‌ای ماده خشک و پروتئین خام مواد خوراکی مورد آزمایش با استفاده از مقادیر ناپدید شدن ماده خشک و پروتئین خام مواد خوراکی در شکمبه از مدل $IR(t) = D(t) + I(t) = D_i \cdot \exp(-kd \cdot t) + I_0$ استفاده گردید (۱۱) که در این مدل $IR(t)$ باقیمانده غیر محلول در زمان t ، $D(t)$ بخش با پتانسیل هضم در زمان t ، $I(t)$ بخش با پتانسیل غیر قابل هضم در زمان t ، kd ثابت نرخ هضم و I_0 بخش غیر قابل هضم در شکمبه می‌باشد.

نتایج و بحث

ترکیب شیمیایی مواد خوراکی مورد آزمایش در جدول ۱ گزارش شده است. داده‌های ناپدید شدن ماده خشک مواد خوراکی مورد آزمایش در شکمبه در جدول ۲ و داده‌های ناپدید شدن پروتئین خام در شکمبه در جدول ۳ ارائه شده است. مقدار ناپدید شدن ماده خشک در صفر ساعت در منابع پروتئینی در کنجاله سویا بیشترین (۲۸۰ گرم در کیلوگرم) و در پودر گوشت کمترین (۱۵۰ گرم در کیلوگرم)، در منابع علوفه ای، علوفه خشک جو بیشترین (۳۱۰ گرم در کیلوگرم) و یونجه کمترین (۲۱۰ گرم در کیلوگرم) و در منابع انرژی زا دانه جو بیشترین (۳۷۰ گرم در کیلوگرم) و دانه ذرت کمترین (۲۰۰ گرم در کیلوگرم) را دارا بودند که به لحاظ آماری تفاوت معنی دار بود ($p < 0.05$).

میزان ناپدید شدن ماده خشک در صفر ساعت برای ذرت سیلو شده، یونجه خشک و علوفه خشک جو کمتر از داده‌های گزارش شده توسط وان کیسرلینگ و همکاران (به ترتیب ۳۷/۹۸، ۴۳/۷۶ و ۲۵/۶۲ گرم در کیلوگرم) بود (۲۶). این تفاوتها در بخش قابل شستشوی علوفه‌های مورد آزمایش، می‌تواند ناشی از تنوع بافتهای سریع الهضم علوفه‌ها مانند مزوفیل و فلوئم در برگهای یونجه، علوفه خشک جو و ذرت سیلو شده و فلوئم و پارانشیم نابالغ ساقه‌های علوفه خشک جو و ذرت سیلو شده باشد، که اغلب این بافتها سریعاً تحت فرآیند ناپدید شدن قرار می‌گیرند (۱۰). علیرغم اینکه مزوفیل بخش سریع التجزیه علوفه است، ولی قابلیت هضم آن در گیاهان مختلف می‌باشد، به طوریکه در اغلب لگوم‌ها مزوفیل سریعاً و به میزان زیاد تجزیه می‌گردد حال آنکه برخی از اجزاء تشکیل دهنده مانند تانن قابلیت هضم این بافتها را کاهش می‌دهد (۴). اختلافات ناپدید

شدن ماده خشک در اثر شستشو با آب جاری (صفر ساعت) ذرت سیلو شده نیز می‌تواند تحت تاثیر مرحله برداشت علوفه سیلو شده و شرایط سیلو (دما، رطوبت) که بر ترکیب شیمیایی سیلاژ و در نتیجه بر قابلیت تجزیه پذیری آن موثر است، باشد. تنوع کربوهیدراتهای غیر ساختمانی که محلول در آب بوده و بنابراین در طول فرآیند آماده سازی سیلو قابل تخمیر هستند نیز می‌تواند دلیل تفاوت در ناپدید شدن ماده خشک در اثر شستشو با آب جاری (صفر ساعت) باشد (۲۳).

میزان ناپدید شدن ماده خشک کنجاله سویا در اثر شستشو با آب جاری (صفر ساعت) کمتر از مقدار ناپدید شدن ماده خشک کنجاله سویا در صفر ساعت گزارش شده توسط رستریو و همکاران (۲۱) گرم در کیلوگرم) بود (۲۲). مقدار ناپدید شدن ماده خشک کنجاله پنبه دانه در صفر ساعت بیشتر از داده‌های گزارش شده توسط تقی زاده و همکاران (۲) یعنی ۱۲۶ گرم در کیلوگرم، و برای دانه ذرت و سبوس گندم کمتر از داده‌های گزارش شده توسط تقی زاده و همکاران (۲) یعنی به ترتیب ۱۵/۲ و ۲۵/۲ گرم در کیلوگرم بود. اختلاف مقادیر ناپدید شدن ماده خشک در صفر ساعت کنجاله سویا و کنجاله پنبه دانه تحت تاثیر عملیات فرآوری، روش‌های استخراج روغن، محتویات داخل سلول و نیز اختلافات وارسته‌ای قرار می‌گیرد. میزان ناپدید شدن ماده خشک در صفر ساعت دانه جو با داده‌های لهن و همکاران (۱۵) هماهنگ بود. برای دانه ذرت و دانه جو اختلافات مشاهده شده برای ناپدید شدن ماده خشک در صفر ساعت می‌تواند ناشی از اختلاف وارسته‌ای، مورفولوژیکی مانند اندازه فولیکول نشاسته و ترکیبات شیمیایی محتویات داخل سلولی مانند پروتئین و کربوهیدرات‌های غیر ساختمانی باشد. از نظر تنوع مشاهده شده برای ناپدید شدن ماده خشک در صفر

ساعت سبوس گندم با توجه به اینکه سبوس گندم از فرآورده‌های فرعی دانه گندم محسوب می‌شود بسته به

جدول ۱- ترکیب مواد مغذی خوراکی‌های مورد آزمایش (گرم در کیلوگرم)

اجزاء	پودر گوشت	پودر ماهی	کنجاله پنبه دانه	کنجاله سویا	دانه ذرت	دانه جو	علوفه خشک جو	ذرت سیلو شده	یونجه	سبوس گندم
ماده خشک	۹۲۰	۹۲۰	۹۰۰	۸۸۰	۹۴۰	۹۱۰	۹۰۰	۳۰۰	۹۳۰	۸۸۰
پروتئین خام	۳۷۵	۶۱۰	۲۵۵	۴۶۰	۸۶۷	۱۰۵	۵۴/۸	۸۴/۰	۱۵۵	۱۶۱
دیواره سلولی	-	-	۴۰۴/۲	۱۹۱/۶	۱۰۰	۱۳۲/۸	۴۷۱/۶	۵۲۰	۵۷۴	۳۶۴
دیواره سلولی	-	-	۲۷۰	۸۶	۳۷	۴۶	۲۹۷/۴	۳۵۰	۴۶۱/۸	۱۱۳/۸
منهای همی سلولز	-	-	۱۳۴/۲	۱۰۵/۶	۶۳	۸۶/۸	۱۹۲/۲	۱۷۰	۱۱۲/۲	۲۵۰/۲
همی سلولز	-	-	۰/۵۰	۱/۲	۱/۷	۱/۸۸	۰/۶۹	۰/۴۹	۰/۲۴	۲/۱۹
نسبت همی سلولز	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
به دیواره سلولی	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
منهای همی سلولز	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

جدول ۲- میزان ناپدید شدن ماده خشک خوراکی‌های در ساعات انکوباسیون شکمبه‌ای (گرم در کیلوگرم)^۱

محصول فرعی	منابع علوفه‌ای			منابع انرژی			منابع پروتئینی			ساعات انکوباسیون			
	SE	یونجه	ذرت سیلو شده	SE	دانه جو	دانه ذرت	SE	کنجاله سویا	کنجاله پنبه دانه		پودر ماهی	پودر گوشت	
۱۷۵	۱۰	۲۱۰ ^c	۲۵۰ ^b	۳۱۰ ^a	۴۰	۳۷۰ ^a	۱۴۰ ^b	۵	۲۸۰ ^a	۱۷۰ ^c	۲۴۰ ^b	۱۵۰ ^d	۰
۲۷۰	۱۰	۲۵۰ ^c	۳۰۰ ^b	۳۴۰ ^a	۴۰	۳۹۰ ^a	۱۶۰ ^b	۱۰	۳۱۰ ^a	۲۰۰ ^c	۲۷۰ ^b	۲۰۰ ^c	۲
۳۴۰	۱۰	۳۰۰ ^b	۳۲۰ ^b	۳۸۰ ^a	۴۰	۴۲۰ ^a	۲۵۰ ^b	۱۰	۳۴۰ ^a	۲۳۰ ^c	۲۸۵ ^b	۲۶۰ ^b	۴
۵۲۰	۱۰	۳۳۰ ^c	۳۵۰ ^b	۴۵۰ ^a	۶۰	۶۱۰ ^a	۳۰۰ ^b	۱۰	۴۴۰ ^a	۲۵۰ ^c	۳۱۰ ^b	۲۹۰ ^{bc}	۸
۵۵۰	۲۰	۴۱۰ ^b	۳۸۰ ^c	۵۲۰ ^a	۶۰	۶۴۰ ^a	۳۵۰ ^b	۱۰	۵۰۰ ^a	۳۱۰ ^b	۳۴۰ ^b	۳۱۰ ^c	۱۲
۶۳۰	۱۰	۵۰۰ ^b	۴۶۰ ^c	۵۸۰ ^a	۳۰	۷۱۰ ^a	۵۷۰ ^b	۳۰	۶۱۰ ^a	۳۸۰ ^b	۳۶۵ ^b	۳۴۰ ^b	۲۴
	۲۰	۵۵۰ ^b	۵۰۰ ^b	۶۶۰ ^a	۱۰	۸۲۰ ^b	۸۷۰ ^a	۵۰	۸۰۰ ^a	۴۰۰ ^b	۴۰۰ ^b	۳۷۰ ^b	۴۷
۸۸۰	۱۰	۶۷۰ ^c	۷۱۰ ^b	۷۴۰ ^a	۱۰	۹۲۰ ^a	۹۴۰ ^a	۵۰	۹۰۰ ^a	۶۰۰ ^b	۴۶۰ ^c	۴۲۰ ^c	۹۶

۱- اعدادی که در هر ردیف داخل هر منبع خوراکی دارای حروف مشابه نیستند در سطح ۵ درصد از تفاوت معنی دار برخوردار هستند.

روش تهیه سبوس و محتویات داخل سلولی و میزان همی سلولز از محلولیت مختلف بر خوردار است.

ناپدید شدن پروتئین خام در صفر ساعت در منابع پروتئینی، کنجاله پنبه دانه بیشترین و در پودر گوشت و کنجاله سویا کمترین، در منابع انرژی زا، دانه جو بیشترین و دانه ذرت کمترین و در منابع علوفه‌ای، علوفه خشک جو بیشترین و ذرت سیلو شده مقدار را دارا بودند که از نظر آماری تفاوت معنی دار بود ($P < 0/05$). داده های مربوط به ناپدید شدن پروتئین خام در صفر ساعت برای ذرت سیلو شده، علوفه خشک یونجه کمتر از داده های گزارش شده توسط وان کیسرلینگ و همکاران (۲۶) و برای علوفه خشک جو مشابه داده های گزارش شده توسط وان کیسرلینگ و همکاران (۲۶) بود. داده های مربوط به ناپدید شدن پروتئین خام در صفر ساعت برای پودر ماهی، پودر گوشت، کنجاله پنبه دانه کنجاله سویا و سبوس گندم کمتر از داده های گزارش شده توسط پترون شیک و همکاران (۲۱) بود. نتایج حاصل از شستشوی نمونه ها در آب جاری در این آزمایش نشان داد که کنجاله سویا به طور معنی داری ($P < 0/05$) نسبت به منابع پروتئینی حیوانی بخش محلول در آب بیشتری است، بطوری که این بخش در پودر گوشت نسبت به سایر منابع پروتئینی کمترین است. داده های مربوط به ناپدید شدن پروتئین خام در صفر ساعت در دانه ذرت و دانه جو به ترتیب کمتر و بیشتر از داده های گزارش شده توسط NRC (۲۰) بود که این تفاوتها در بخش محلول پروتئین خام مواد خوراکی می تواند از تنوع در بخشهای مختلف پروتئین خام به ویژه نیتروژن غیر پروتئینی، پروتئین محلول در بافر، نوع پروتئین موجود در آنها، اختلاف واریته، شرایط رشد، روش فرآوری و روش نگهداری ناشی شود (۱ و ۲۰). در ۸ تا ۱۶ ساعت انکوباسیون

شکبه ای روند رو به رشد ناپدید شدن برای ماده خشک و پروتئین خام مواد خوراکی مشاهده شد که احتمالاً یکی از دلایل می تواند به علت تغییر غلظت باکتری های شکبه در طول تغذیه و افزایش سرعت رشد باکتری ها در پاسخ به دریافت مواد مغذی باشد، این الگوی تغییر غلظت روزانه باکتری ها توسط بریانت و رایبستون (۹) نیز گزارش شده است، البته وارنر (۲۹) نوسانات روزانه در غلظت پروتوزوای انتودینومورف حادث شده از تغییرات میزان رقیق شدن مایع شکبه به هنگام تغذیه و دهوریتی (۱۱) تغییر نسبت پروتوزوای داسی تریکا به ایزوتریکا را گزارش کرده اند، ولی به علت بازچرخه نیتروژن و مدت ابقای بیشتر پروتوزوآ در شکبه نمی توان ناپدید شدن در ساعات مختلف را ناشی از اثرات مستقیم آنها دانست (۲)، گرچه مقدار ناپدید شدن ماده خشک و پروتئین خام مواد خوراکی در شکبه به ماهیت آنها بستگی دارد.

میزان ناپدید شدن ماده خشک در ۹۶ ساعت انکوباسیون در منابع پروتئینی، در کنجاله سویا بیشترین و در پودر گوشت کمترین، در منابع علوفه ای، علوفه خشک جو بیشترین و یونجه کمترین بود که به لحاظ آماری این اختلاف تفاوت معنی داری را نشان داد. ($P < 0/05$)، ولسی در منابع انرژی زا تفاوت معنی داری مشاهده نگردید. میزان ناپدید شدن ماده خشک در ۹۶ ساعت انکوباسیون برای یونجه، ذرت سیلو شده و علوفه خشک جو کمتر از داده های گزارش شده توسط وان کیسرلینگ (۲۶) بود. این تفاوت ناپدید شدن در بخش پتانسیلی ماده خشک علوفه های مورد آزمایش می تواند ناشی از تنوع بافتهای غیر قابل تجزیه مانند بافت اسکرانشیم و اکسیلم و بافتهای قابل تجزیه مانند مزرفیل لگومها و بافتهای غیر قابل تجزیه اپیدرمیس و اسکرانشیم و بافتهای قابل تجزیه مانند بافت پارانیشیم

در گراسها و تنوع محتویات دیواره سلولی و دیواره سلولی منهای همی سلولز (۵) و نیز از تنوع تعداد پیوند فنل بخش لیگنین با کربوهیدراتهای همی سلولز ناشی شود (۱۷ و ۱۸).

میزان ناپدید شدن ماده خشک در ۹۶ ساعت انکوباسیون برای دانه جو، دانه ذرت و کنجاله پنبه دانه بیشتر از داده های گزارش شده توسط تقی زاده و همکاران (۲) و برای کنجاله سویا بیشتر از داده های گزارش شده توسط رستروپو و همکاران (۲۲) بود. برای دانه ذرت و دانه جو اختلافات مشاهده شده برای بخش پتانسیلی ماده خشک می‌تواند از اختلافات و اریته‌ای و محتویات کربوهیدراتهای ساختمانی ناشی شود. تنوع ناپدید شدن ماده خشک بخش پتانسیلی کنجاله پنبه دانه و کنجاله سویا منتج از کربوهیدرات‌های ساختمانی به خصوص محتویات دیواره سلولی و دیواره سلولی منهای همی سلولز و نیز محتویات چربی خام که ناشی از ماهیت دانه مزبور و فرآیندی که برای روغن‌کشی بر روی آن انجام می‌گردد، می‌باشد (۳). کمتر بودن مقدار ناپدید شدن ماده خشک در ۹۶ ساعت در کنجاله پنبه دانه نسبت به کنجاله سویا می‌تواند از محتویات بالای دیواره سلولی کنجاله پنبه دانه نسبت به کنجاله سویا و نسبت کم همی سلولز به دیواره سلولی منهای همی سلولز کنجاله پنبه دانه نسبت به کنجاله سویا (جدول ۱) و نیز از محتوای بالای چربی خام در کنجاله پنبه دانه نسبت به کنجاله سویا ناشی شود زیرا چربیهای آزاد موجب مهار تخمیرات سلولزی در شکمبه می‌گردند (۲).
میزان ناپدید شدن ماده خشک در ۹۶ ساعت انکوباسیون برای سبوس گندم مشابه با داده‌های گزارش شده تقی زاده و همکاران (۲) بود. تشابه بخش ناپدید شدن بخش پتانسیلی ماده خشک سبوس گندم می‌تواند از مشابهت محتویات داخل سلولی و بخش غیر قابل هضم لیگنین در دیواره سلولی ناشی شود.

میزان ناپدید شدن پروتئین خام در ۹۶ ساعت انکوباسیون در منابع پروتئینی، در کنجاله سویا بیشترین و در پودر گوشت کمترین، در منابع علوفه‌ای، علوفه خشک جو و ذرت سیلو شده بیشترین و یونجه کمترین مقدار را دارا بودند که به لحاظ آماری تفاوت معنی دار بود ($P < 0.05$) ولی در منابع انرژی زا تفاوت معنی دار مشاهده نشد. داده‌های مربوط به ناپدید شدن پروتئین خام در ۹۶ ساعت انکوباسیون برای یونجه، دانه ذرت، پودر ماهی، پودر گوشت، کنجاله سویا، کنجاله پنبه دانه و سبوس گندم کمتر از داده های گزارش شده NRC (۲۰) و نناچ مربوطه به علوفه خشک جو، ذرت سیلو شده، دانه جو بیشتر از مقادیر گزارش شده توسط NRC (۲۶) بود که این اختلافات می‌تواند از تنوع بخشهای مختلف پروتئین به ویژه پروتئین غیر محلول در بافر^۳ (BIP)، پروتئین غیر محلول در شوینده خنثی^۴ (NDIP) و پروتئین غیر محلول در شوینده اسیدی^۵ (ADIP) ناشی شود. در بین علوفه‌ها ناپدید شدن پروتئین خام در ۹۶ ساعت یونجه (۷۱۰ گرم در کیلوگرم) کمتر از ذرت سیلو شده (۹۰۰ گرم در کیلوگرم) و علوفه خشک جو (۹۲۰ گرم در کیلوگرم) بود که به لحاظ آماری تفاوت معنی دار بود ($p < 0.05$) که می‌تواند ناشی از بالا بودن محتویات پروتئین غیر محلول در شوینده اسیدی (ADIP) (۲۴ گرم در کیلوگرم) نسبت به علوفه خشک جو (۱۱ گرم در کیلوگرم) و ذرت سیلو شده (۹ گرم در کیلوگرم) باشد (۳). مشابهت ناپدید شدن پروتئین خام دانه جو با دانه ذرت (۹۰۰ گرم در کیلوگرم) مربوط به محتویات مشابه پروتئین غیر محلول در شوینده اسیدی (ADIP) در دانه جو و دانه

3- B IP (Bufer Insoluble Protein)

4- NDIP (Nutral Detergent Insoluble Protein)

5- ADIP (Acid Detergent Insoluble Protein)

شکمبه‌ای برای پودر ماهی و پودر گوشت ناشی از ترکیب شیمیایی و نوع فرایند عمل آوری در این مواد خوراکی می‌باشد (جدول ۳). سبوس گندم از پتانسیل تجزیه و ناپدید شدن پروتئین خام بالایی برخوردار بود که غلظت بالای نیترژن قابل حل در حلالهای بافری مؤید این امر در شکمبه می‌باشد (۳).

(۳)

ذرت باشد (۳). در منابع پروتئینی بیشتر ناپدید شدن پروتئین خام در ۹۶ ساعت انکوباسیون در شکمبه در کنجاله سویا نسبت به ناپدید شدن پروتئین خام در کنجاله پنبه دانه ناشی از پایین بودن سطح پروتئین غیرمحلول در شوینده اسیدی (ADIP) در کنجاله سویا نسبت به کنجاله پنبه دانه است (۳). پایین بودن میزان ناپدید شدن پروتئین خام در ۹۶ ساعت انکوباسیون

جدول شماره ۳- میزان ناپدید شدن پروتئین خام مواد خوراکی در ساعات انکوباسیون شکمبه‌ای (گرم در کیلوگرم پروتئین)^۱

مواد خوراکی													
محصول فرعی	منابع علوفه‌ای			منابع انرژی			منابع پروتئینی						
	سبوس گندم	SE	یونجه	ذرت سیلو شده	علوفه خشک جو	SE	دانه جو	دانه ذرت	SE	کنجاله سویا	کنجاله پنبه دانه	پودر ماهی	پودر گوشت
۲۸۰	۲۰	۳۰۰b	۱۸۰c	۴۴۰a	۲۰	۴۴۰a	۱۷۵b	۱۷	۱۷۷/۵c	۴۸۰a	۲۵۰b	۱۸۰c	۰
۳۹۰	۱۰	۳۲۰b	۲۱۰c	۴۷۰a	۱۰	۴۶۰a	۱۹۰b	۱۷	۲۳۵c	۵۲۰a	۲۷۰b	۲۲۰c	۲
۴۱۰	۱۲	۳۵۰b	۲۳۰c	۵۰۰a	۱۰	۴۸۰a	۲۱۰b	۱۸	۲۵۰c	۵۹۰a	۲۹۰b	۲۷۰bc	۴
۵۷۰	۱۴	۴۰۰b	۲۶۰c	۵۴۰a	۱۰	۵۴۰a	۲۵۰b	۹	۲۷۷/۵d	۶۱۰a	۳۲۰b	۳۰۰c	۸
۶۰۰	۱۰	۵۱۰b	۲۹۰c	۵۹۰a	۲۰	۵۷۵a	۲۷۵b	۱۰	۳۲۵b	۶۵۰a	۳۴۰b	۳۲۰b	۱۲
۷۱۰	۲۰	۵۶۰b	۳۴۰c	۶۳۰a	۱۵	۶۳۰a	۳۱۵b	۱۰	۳۷۲/۵b	۶۶۰a	۳۷۰b	۳۶۰b	۲۴
۷۸۰	۲۰	۶۱۰b	۵۲۰c	۸۰۰a	۴۰	۷۹۰a	۵۲۰b	۲۰	۷۲۷/۵a	۶۹۰a	۴۴۰b	۴۰۰B	۴۷
۹۱۰	۲۰	۷۱۰b	۹۰۰a	۹۲۰a	۱۰	۹۲۰a	۹۰۰a	۲۰	۷۹۲/۵a	۷۲۰b	۵۴۰c	۴۹۰d	۹۶

۱- اعدادی که در هر ردیف داخل هر منبع خوراکی دارای حروف مشابه نیستند در سطح ۵ درصد دارای تفاوت معنی‌دار هستند.

در دانه جو و اختلاف در نوع نشاسته دانه باشد (جدول ۱). در منابع علوفه ای بیشتر بودن ثابت نرخ هضم ماده خشک علوفه خشک جو نسبت به ذرت سیلو شده و یونجه متاثر از بالا بودن نسبت همی سلولز به دیواره سلولی منهای همی سلولز در علوفه خشک جو از ذرت سیلو شده و یونجه است (جدول ۱)، در یونجه با وجود پایین بودن نسبت همی سلولز به دیواره سلولی منهای همی سلولز نسبت به ذرت سیلو شده ثابت سرعت

نتایج این آزمایش بر اساس مدل دوم هضم (۱۲) تجزیه و تحلیل گردید. اطلاعات مربوط به ضرایب ناپدید شدن ماده خشک بر اساس مدل مزبور در جدول ۴ و ضرایب مربوط به ناپدید شدن پروتئین خام در جدول ۵ نشان داده شده است. بالا بودن ثابت سرعت هضم ماده خشک دانه جو نسبت به دانه ذرت می‌تواند ناشی از بالا بودن همی سلولز در دیواره سلولی و نسبت بالای همی سلولز به دیواره سلولی منهای همی سلولز

به کنجاله سویا می‌باشد. ضریب تبیین مدل هضمی شکمبه‌ای (r^2) ماده خشک مواد خوراکی در جدول ۴ آورده شده است، بالا بودن ضریب تبیین نشانه دقت و صحت پارامترهای حاصل از مدل شکمبه‌ای بود. تنوع در پارامترهای مدل هضمی مواد خوراکی ممکن است ناشی از ماهیت مواد خوراکی، اختلافات واریته‌ای، گونه‌ای، نوع عمل آوری، تنوع آب و هوایی و نیز مدل هضمی برآوردکننده پارامترهای هضمی باشد.

ثابت نرخ هضم پروتئین خام برای دانه ذرت، دانه جو، ذرت سیلو شده، یونجه، علوفه خشک جو، پودر گوشت، پودر ماهی، سبوس گندم، کنجاله پنبه دانه و کنجاله سویا در شکمبه در جدول ۵ آورده شده است. ثابت نرخ هضم پروتئین خام برای دانه ذرت، دانه جو، ذرت سیلو شده و سبوس گندم کمتر از داده‌های گزارش شده توسط NRC (۲۰) و برای کنجاله پنبه دانه، کنجاله سویا، یونجه، علوفه خشک جو، پودر گوشت، پودر ماهی بیشتر از داده‌های گزارش شده NRC (۲۰) بود که این تفاوتها در دانه جو و دانه ذرت ناشی از تنوع نوع دانه، واریته و بخشهای پروتئینی محلول و دارای پتانسیل تجزیه پذیری بوده و اختلافات در علوفه‌های یونجه، علوفه خشک جو و ذرت سیلو شده می‌تواند ناشی از مرحله برداشت، مرحله رشد و ترکیبات شیمیایی شامل پروتئین محلول و دارای پتانسیل تجزیه پذیری و نوع عمل آوری باشد و در فرآورده‌های فرعی دانه‌های روغنی اعم از کنجاله سویا و کنجاله پنبه دانه اختلافات می‌تواند ناشی از تفاوت بخشهای محلول و دارای پتانسیل تجزیه پذیری پروتئین خام، نوع فرآوری و نوع دانه روغنی باشد. برای پودر ماهی و پودر گوشت تفاوتها ناشی از نوع فرآوری، نوع ماهی و گوشت به کار رفته در فرآیند و نیز از تفاوتهای بخشهای محلول و دارای پتانسیل تجزیه پذیری پروتئین خام می‌باشد. برای سبوس گندم اختلافات می‌تواند مربوط به نوع و

هضم بیشتر از ذرت سیلو شده بود که این امر میتواند ناشی از سایر ترکیبات تشکیل دهنده دیواره سلولی به ویژه لیگنین باشد بطوریکه نسبت اسید پاراکوماریک به اسید فرولیک (۵) در یونجه پایین و نیز پروتئین خام یونجه نسبت به ذرت سیلو شده بیشتر است که باعث رشد میکروارگانیسم‌های شکمبه و در نتیجه نرخ هضم بیشتر شده است (۹). در منابع پروتئین گیاهی ثابت نرخ هضم ماده خشک کنجاله سویا بیشتر از کنجاله پنبه دانه بود، که از بالا بودن نسبت همی سلولز به دیواره سلولی منهای همی سلولز در کنجاله سویا نسبت به کنجاله پنبه دانه و نوع فرآوری ناشی می‌شود. بیشتر بودن ثابت سرعت هضم ماده خشک پودر ماهی نسبت به پودر گوشت می‌تواند منتج از تفاوت فرآوری آنها و نیز بالا بودن پروتئین خام پودر ماهی، نسبت به پودر گوشت باشد که باعث رشد بالای میکروبیهای شکمبه شده است (جدول ۱).

بخش باقیمانده غیر قابل ناپدید شدن ماده خشک حاصل از مدل هضمی شکمبه‌ای در دانه جو از دانه ذرت بیشتر بود که بالا بودن سطح آن در دانه جو به بخش غیر قابل هضم لیگنین و بالا بودن دیواره سلولی دانه جو نسبت به دانه ذرت مربوط می‌شود (جدول ۱) و مقادیر مشابه برای بخش باقیمانده غیر قابل هضم برای علوفه یونجه، ذرت سیلو شده و علوفه خشک جو حاصل شد که به علت مشابه بودن محتویات ترکیبات غیر قابل هضم لیگنین و دیواره سلولی منهای همی سلولز می‌باشد. مقادیر باقیمانده غیر قابل هضم ماده خشک در پودر گوشت و پودر ماهی مشابه بود که بیانگر محتویات غیر قابل هضم مشابه در آنها میباشد. در کنجاله پنبه دانه باقیمانده غیر قابل هضم ماده خشک بیشتر از کنجاله سویا بود (جدول ۴) که منتج از بیشتر بودن محتویات غیر قابل هضم لیگنین و دیواره سلولی منهای همی سلولز کنجاله پنبه دانه نسبت

خشک جو، کنجاله سویا، کنجاله پنبه دانه، سبوس گندم، پودر ماهی و پودر گوشت بیشتر از داده‌های گزارش شده NRC (۲۰) بود.

واریته گندم و روش فرآیند و بخشهای محلول و دارای پتانسیل تجزیه پذیری باشد. مقدار باقیمانده پروتئین خام برای دانه ذرت، ذرت سیلو شده و یونجه کمتر از داده‌های گزارش شده NRC (۲۰) و برای دانه جو، علوفه

جدول ۴- ضرایب و انحراف معیار مدل هضمی شکمبه‌ای ماده خشک مواد خوراکی

ماده خوراکی	ثابت نرخ هضم (نسبت در ساعت)	باقیمانده غیرقابل هضم (گرم در کیلوگرم)	F ²
دانه ذرت	۰/۰۴ ± ۰/۰۰۴	۲۵ ± ۴/۱	۰/۹۷
دانه جو	۰/۱۵۵ ± ۰/۰۲	۱۸۳ ± ۲۳	۰/۹۲
ذرت سیلو شده	۰/۰۶۱۷ ± ۰/۰۱۴	۳۶۴ ± ۳۴	۰/۸۴
یونجه	۰/۰۹۳ ± ۰/۰۱۴	۴۰۱/۶ ± ۱۶	۰/۹۱
علوفه خشک جو	۰/۱۵۳ ± ۰/۰۲۳	۳۴۱/۶ ± ۲۰/۸	۰/۹۲
پودر گوشت	۰/۲۶ ± ۰/۰۳۴	۶۳۳ ± ۸/۳	۰/۹۲
پودر ماهی	۰/۳۲ ± ۰/۰۵۱	۶۰۸ ± ۱۱/۶	۰/۹۳
کنجاله سویا	۰/۰۵۹ ± ۰/۰۰۳	۱۳۳ ± ۳۵	۰/۹۳
کنجاله پنبه دانه	۰/۰۴ ± ۰/۰۱	۴۵۰ ± ۳۳/۳	۰/۸۴
سبوس گندم	۰/۱۰۳ ± ۰/۰۱۲	۲۰۸/۳ ± ۱۶/۶	۰/۹۵

در مقابل یونجه و علوفه خشک جو مربوط می‌شود (۳). در منابع پروتئین گیاهی مقدار باقیمانده پروتئین خام کنجاله سویا کمتر از کنجاله پنبه دانه بود (جدول ۵) که این امر میتواند ناشی از بیشتر بودن پروتئین غیر محلول در شوینده اسیدی در کنجاله پنبه دانه (۱۸ گرم در کیلوگرم) نسبت به کنجاله سویا (۴ گرم در کیلوگرم) باشد. کم بودن مقدار باقیمانده پروتئین خام در سبوس گندم نسبت به کنجاله پنبه دانه و بیشتر بودن آن نسبت به کنجاله سویا میتواند ناشی از بیشتر بودن پروتئین غیر محلول در شوینده اسیدی (۱۸ گرم در کیلوگرم) در کنجاله پنبه دانه و کم بودن آن در کنجاله سویا (۴ گرم

در منابع انرژی زا مقدار باقیمانده پروتئین خام در دانه ذرت کمتر از دانه جو بود (جدول ۵) که علت آن به بیشتر بودن پروتئین غیر محلول در شوینده اسیدی و پروتئین غیر محلول در شوینده خنثی دانه جو نسبت به دانه ذرت برمی‌گردد (۳). در منابع علوفه ای کم بودن مقدار باقیمانده پروتئین خام در ذرت سیلو شده در مقابل یونجه و علوفه خشک جو (جدول ۵) به کم بودن پروتئین غیر محلول در شوینده خنثی (۱۴ گرم در کیلوگرم در مقابل ۳۱ و ۲۸ گرم در کیلوگرم) و پروتئین غیر محلول در شوینده اسیدی (۹ گرم در کیلوگرم در مقابل ۲۴ و ۱۱ گرم در کیلوگرم) برای ذرت سیلو شده

خشک جو، کنجاله سویا، کنجاله پنبه دانه، سبوس گندم، پودر ماهی و پودر گوشت بیشتر از داده‌های گزارش شده NRC (۲۰) بود.

واریته گندم و روش فرآیند و بخشهای محلول و دارای پتانسیل تجزیه پذیری باشد. مقدار باقیمانده پروتئین خام برای دانه ذرت، ذرت سیلو شده و یونجه کمتر از داده‌های گزارش شده NRC (۲۰) و برای دانه جو، علوفه

جدول ۴- ضرایب و انحراف معیار مدل هضمی شکمبه‌ای ماده خشک مواد خوراکی

ماده خوراکی	ثابت نرخ هضم (نسبت در ساعت)	باقیمانده غیرقابل هضم (گرم در کیلوگرم)	F ²
دانه ذرت	۰/۰۴ ± ۰/۰۰۴	۲۵ ± ۴/۱	۰/۹۷
دانه جو	۰/۱۵۵ ± ۰/۰۲	۱۸۳ ± ۲۳	۰/۹۲
ذرت سیلو شده	۰/۰۶۱۷ ± ۰/۰۱۴	۳۶۴ ± ۳۴	۰/۸۴
یونجه	۰/۰۹۳ ± ۰/۰۱۴	۴۰۱/۶ ± ۱۶	۰/۹۱
علوفه خشک جو	۰/۱۵۳ ± ۰/۰۲۳	۳۴۱/۶ ± ۲۰/۸	۰/۹۲
پودر گوشت	۰/۲۶ ± ۰/۰۳۴	۶۳۳ ± ۸/۳	۰/۹۲
پودر ماهی	۰/۳۲ ± ۰/۰۵۱	۶۰۸ ± ۱۱/۶	۰/۹۳
کنجاله سویا	۰/۰۵۹ ± ۰/۰۰۳	۱۳۳ ± ۳۵	۰/۹۳
کنجاله پنبه دانه	۰/۰۴ ± ۰/۰۱	۴۵۰ ± ۳۳/۳	۰/۸۴
سبوس گندم	۰/۱۰۳ ± ۰/۰۱۲	۲۰۸/۳ ± ۱۶/۶	۰/۹۵

در مقابل یونجه و علوفه خشک جو مربوط می‌شود (۳). در منابع پروتئین گیاهی مقدار باقیمانده پروتئین خام کنجاله سویا کمتر از کنجاله پنبه دانه بود (جدول ۵) که این امر میتواند ناشی از بیشتر بودن پروتئین غیر محلول در شوینده اسیدی در کنجاله پنبه دانه (۱۸ گرم در کیلوگرم) نسبت به کنجاله سویا (۴ گرم در کیلوگرم) باشد. کم بودن مقدار باقیمانده پروتئین خام در سبوس گندم نسبت به کنجاله پنبه دانه و بیشتر بودن آن نسبت به کنجاله سویا میتواند ناشی از بیشتر بودن پروتئین غیر محلول در شوینده اسیدی (۱۸ گرم در کیلوگرم) در کنجاله پنبه دانه و کم بودن آن در کنجاله سویا (۴ گرم

در منابع انرژی از مقدار باقیمانده پروتئین خام در دانه ذرت کمتر از دانه جو بود (جدول ۵) که علت آن به بیشتر بودن پروتئین غیر محلول در شوینده اسیدی و پروتئین غیر محلول در شوینده خنثی دانه جو نسبت به دانه ذرت برمی‌گردد (۳). در منابع علوفه ای کم بودن مقدار باقیمانده پروتئین خام در ذرت سیلو شده در مقابل یونجه و علوفه خشک جو (جدول ۵) به کم بودن پروتئین غیر محلول در شوینده خنثی (۱۴ گرم در کیلوگرم در مقابل ۲۱ و ۲۸ گرم در کیلوگرم) و پروتئین غیر محلول در شوینده اسیدی (۹ گرم در کیلوگرم در مقابل ۱۱ و ۲۴ گرم در کیلوگرم) برای ذرت سیلو شده

در کیلوگرم) نسبت به سبوس گندم (۱۴ گرم در کیلوگرم) باشد. در منابع پروتئین حیوانی مقدار باقیمانده پروتئین خام در پودر ماهی مشابه با پودر گوشت بود (جدول ۵) که به مشابهت بخش غیر قابل هضم پروتئین خام در ماهی و پودر گوشت برمی گردد (NRC ۲۰۰۰).

جدول شماره ۵- ضرایب و انحراف معیار مدل هضمی شکمبه‌ای پروتئین خام مواد خوراکی

مواد خوراکی	ثابت نرخ هضم (نسبت در ساعت)	باقیمانده غیر قابل هضم (میلی گرم)	مقدار باقیمانده غیر قابل هضم (گرم در کیلوگرم)	R ²
دانه ذرت	۰/۰۰۲ ± ۰/۰۰۱	۰	۰	۰/۹۴
دانه جو	۰/۱۷ ± ۰/۰۳	۳۰/۰۲ ± ۴/۲	۲۳۸	۰/۸۱
ذرت سیلوشده	۰/۰۰۴ ± ۰/۰۰۳	۰	۰	۰/۹۳
یونجه	۰/۱۴ ± ۰/۰۲	۶۹/۶ ± ۳/۸	۳۷۴	۰/۹
علوفه خشک جو	۰/۱۸ ± ۰/۰۴	۱۳/۲ ± ۱/۸۷	۲۰۷	۰/۸
پودر گوشت	۰/۲۴ ± ۰/۰۴	۲۶۶/۵ ± ۶/۰۱	۵۹۲/۲	۰/۸۷
پودر ماهی	۰/۳۵ ± ۰/۰۷	۴۳۵ ± ۱۱/۸	۵۹۴/۲	۰/۸۱
کنجاله سویا	۰/۰۲۸ ± ۰/۰۵	۶۹/۷۲ ± ۷۲/۹	۱۳۳/۵	۰/۹۲
کنجاله پنبه دانه	۰/۶۹ ± ۰/۰۵	۱۰۳/۱۵ ± ۲/۳۴	۳۳۶/۹	۰/۹۷
سبوس گندم	۰/۱۴ ± ۰/۰۱۹	۳۷/۹۲ ± ۴/۶	۱۹۶/۲	۰/۹۲

وسعت و سرعت هضم مواد خوراکی در شکمبه بوده که می توان در ارزیابی صحیح مواد خوراکی مورد استفاده در تغذیه نشخوارکنندگان جهت بهره وری بالا از آنها سود جست.

با وجود ضرایب همبستگی بالا که نشانگر صحت مدل هضمی استفاده شده دربرآورد سرعت و وسعت هضم می باشد، معینا تصحیحات بیولوژیکی بیشتر منجمله برآورد آلودگی میکروبی در تعیین اعتبار مدل‌های هضمی مؤثرتر خواهد بود. نتایج این تحقیق نشانگر تفاوت

منابع مورد استفاده

- ۱- تقی‌زاده، اکبر- ۱۳۷۵. تعیین قابلیت هضم و خصوصیات تجزیه پذیری بعضی مواد خوراکی به روش حیوان زنده، روش آزمایشگاهی و استفاده از کیسه های نایلونی. پایان نامه کارشناسی ارشد علوم دامی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه تهران.
- ۲- تقی‌زاده، اکبر، جلیل شجاع، غلامعلی مقدم، حسین جانمحمدی و پرویز یاسان-۱۳۸۰. تعیین تجزیه پذیری پروتئین خام و ماده خشک برخی مواد خوراکی خشبی و متراکم با روش *in situ* در گوسفند. مجله دانش کشاورزی، جلد یازدهم. شماره ۳. صفحات ۹۲ تا ۱۰۰.

۲- دانش مسگران، محسن ونزهت حیدریان - ۱۳۷۹. تعیین بخشهای نیتروژن دار مواد غذایی مورد استفاده نشخوارکنندگان در استان خراسان. مجله علوم و صنایع کشاورزی، جلد ۴، شماره ۱، صفحات ۷۹ تا ۹۲.

4-Akin,D.E. and E.L.Robinson. 1982. Structure of leaves and stems of arrowleaf and crimson clovers as related to in vitro digestibility. *Crop Sci.*, 22:24-29.

5-Akin,D.E.1989. Histological and physical factors affecting digestibility of forages .*J.Agron.*, 81:17-25.

6-Amrane,R. and B.Michalet-Doreau. 1993. Effect of maturity stage of Italian rye grass and lucerne on ruminal nitrogen degradability.*Ann. Zootch.*, 42:31-37.

7-AOAC. 1990. Association of Official Analytical Chemist.15 th edition. Washington,Dc.

8-Baldwin,D.R. and L.O.Ely. 1979. A dynamic model of fiber digestion and passage in the ruminant for evaluating forage quality.*J.Anim Sci.*, 49:1085-1095.

9-Baryant,M.P. and I .M.Robinston. 1968. Effects of diet,time after feeding and position sampled on numbers of variable bacteria in the bovine rumen.*J.Dairy Sci.*, 51:1950-1955.

10-Chesson,A.,C.S.Stewart, K.Dalgarno, and T.P.King. 1986. Degradation of isolated grass mesophyll,epidermis and fiber cell walls in the rumen and cellulolytic rumen bacteria in axenic culture.*J.Appl.Bacteriol.*, 60:327-336.

11-Dehority, B.A. 1984. Evaluation of subsampling and fixation procedures used for counting rumen protozoa.*Appl.Environ. Microbial*, 48:182-185.

12-Forbes,J.M., and J.France. 1996. Quantitative aspects of ruminant digestion and metabolism. CAB International.Wallingford.UK.

13-Georing,H.K. and P.J.Van Soest. 1970. Forage fiber analyses.*Agric. Handbook Forage fiber analyses.AgricHandbook No.379.Agric.Res.Serv.,Us Dep.Agric., Washington,Dc.*

14-Hoffman,P.C., R.D.Shaver. D.A.Welch, and D.K.Combs. 1993. In situ dry matter, protein and fiber degradation of perennial forages.*J.Dairy Sci.*, 76:2632-2643.

15-Lehman, K.B.,E.K.Okine, G.W. Mathison, and J.Helm. 1995. In situ degradabilities of barley grain cultivars.*Can.J.Anim.Sci.*, 75:485-487.

16-Mertens, D.R. and L.O.Ely. 1979. A dynamic model of fiber digestion and passage in the ruminant for evaluating forage quality.*J.Anim Sci.*, 49:1085-1095.

17-Moore,K.J. and J.H.Cherney. 1986. Digestion kinetics of sequentially extracted cell components of forages.*Crop Sci.*, 76:1230-1235.

18-Muller-Harvey,L., R.D.Hartley, P.J.Harris, and E.H.Curzoh. 1986. Linkage of p-coumaroyl and feruloyl groups to cell wall polysacchrides of barley straw. *Carbohydrates* ,148:71-85.

- 19-NRC. 1989. Nutrient requirement of dairy cattle. 6th rev. National Academy Press . Washington, Dc.
- 20-NRC. 2001. Nutrient requirement of dairy cattle. 7th rev. National Academy Press. Washington, Dc.
- 21-Peterwen-shyg, C., C. Kuen-Jaw, K.Kwen-Sheng. H.Jenn-chung, and Y.Bi. 1995. Studies on the protein degradabilities of feedstuffs in Taiwan. *Anim. Feed Sci. Technol.*, 55:215-226.
- 22-Restropo, R., R.L.Relyea, and M.Ellersieck. 1998. Dry matter digestibility of selected feedstuffs by in vitro, in situ and rusetic. *UMC Animal Sci.*, 50:124-127.
- 23-Russel, J.R., N.A. Irlbeck, A.R.Hallauer, and D.R.Buxton. 1992. Nutritive value and ensiling characteristics of maize herbage as influenced by agronomic factors. *Anim. Feed Sci., Technol.*, 38:11-28.
- 24-Subuh, A.M.H., T.G.Rowan, and T.L.J. Lawrence. 1996. Effect of heat or formaldehyde treatment on the rumen degradability and intestinal tract apparent digestibility of protein in soyabean meal and in rapeseed meals of different glucosinolate content. *Anim. Feed Sci. Technol.*, 57:257-265.
- 25-Taghizadeh, A., J. Shoja, G. Mogaddam., H. Janmohammady, and P. Yasan. 2002. Degradability of characteristics of dry matter and crude protein of Iranian forages in ruminants. *Proceeding of the British Society of Animal Science*, April 8-9, York, UK, pp.144.
- 26-Von Keyserlingk, M.A.G., M.L. Swift, R.Puchala, J.A.Shelford. 1996. Degradability of characteristics of dry matter and crude protein of forages in ruminants. *Anim. Feed Sci. Technol.*, 57:291-311.
- 27-Waldo, D.R. 1970. Factors influencing voluntary intake of forages. In: R.F. Barnes. *Proceeding of the National Conference on Forage Quality Evaluation and Utilization* (Lincoln, Nebraska). Nebraska Center for Continuing Education, Lincoln, pp.E1-22.
- 28- Waldo, D.R., L.W.Smith, and E.L.Cox. 1972. Model of cellulose disappearance from the rumen. *J.Dairy Sci.*, 55:125-129.
- 29-Warner, A.C.I. 1966. Diurnal changes in the concentration of microorganism in the rumen of fed to appetite in the pens of pasture. *J.Gen.Microbial*, 45:243-251.
- 30-Wilkins, R.J. 1969. The potential digestibility of cellulose in forages and feces. *J. Agric Sci., Cambridge*, 73:57-64.